

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 20 lipca 1925 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerechowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. № 27 poz. 274) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114 poz. 1021).

Art. 1. Prawo konwersji asygnat z roku 1918, długo i krótkoterminowej pożyczki państwowej z r. 1920 oraz świadectw tymczasowych tychże pożyczek, przyznane pierwotnie do dnia 31 grudnia 1924 r., a przedłużone następnie do dnia 31 stycznia 1925 r., przedłuża się do dnia 31 grudnia 1925 r.

Przedłużenie terminu tej konwersji winno być ogłoszone przez starostwa, magistraty i urzędy gminne.

Art. 2. Asygnaty, wypuszczone na podstawie dekretu Rady Regencyjnej z dnia 30 października

1918 r. w sprawie wypuszczenia pożyczki państwowej (Dz. P. P. P. № 14 poz. 32),

obligacje 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z roku 1920 (Dz. U. R. P. № 25 poz. 152), oraz

obligacje 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 21 poz. 115),

wyszczególnione w art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. o przerechowaniu zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych oraz konwersji rzeczonych pożyczek (Dz. U. R. P. № 27 poz. 274), jak również świadectwa tymczasowe na obligacje rzeczonych pożyczek,

nabyte przy urzędowej sprzedaży w terminie do dnia 1 grudnia 1920 r. i pozostające dotychczas w posiadaniu pierwotnych nabywców

będą na żądanie ich posiadaczy konwertowane na obligacje 5% pożyczki konwersyjnej (§ 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 17 marca 1924 r. Dz. U. R. P. № 27 poz. 274) w zależności od daty nabycia tych tytułów po przerechowaniu na złote z odrzuceniem w ostatecznym wyniku ułamków groszowych według następującej skali:

Pożyczki nabyte w czasie	RODZAJ POŻYCZKI	W złotych równa się:		
		1 rb. carski	1 kor. austr.	1 mk. pol.
IV kwartał 1918 r.	asygnaty z r. 1918	1,11	0,38	0,67
styczeń 1919 r.	" " "	0,91	0,34	0,67
luty "	" " "	0,74	0,31	0,58
marzec "	" " "	0,67	0,25	0,50
kwiecień "	" " "	0,50	0,21	0,44
maj "	" " "	0,44	0,18	0,40
czerwiec "	" " "	0,40	0,17	0,36
lipiec "	" " "	0,27	0,16	0,31
sierpień "	" " "	0,24	0,13	0,24
wrzesień "	" " "	0,17	0,091	0,17
październik "	" " "	0,16	0,071	0,13
listopad "	" " "	0,12	0,059	0,10
grudzień "	" " "	0,095	0,045	0,071

5% długo i krótkoterminowa pożyczka państwowa.

marzec 1920 r.	asygnaty	0,077	0,025	0,040
kwiecień "	"	0,077	0,025	0,037
maj "	"	0,077	0,029	0,033
czerwiec "	"	—	—	0,033
lipiec "	"	—	—	0,029
sierpień "	"	—	—	0,025
wrzesień "	"	—	—	0,022
październik "	"	—	—	0,017
listopad "	"	—	—	0,013
grudzień "	"	—	—	0,010

Przy wpłatach ratami za dzień nabycia tytułu w rozumieniu niniejszej ustawy uważa się dzień wpłaty ostatniej raty.

Art. 3. Za pierwotnych nabywców asygnat i obligacji będą uważani posiadacze, którzy udowodnią, że odnośne tytuły nabyli w instytucjach, które dokonały ich sprzedaży lub przyjmowały zapisy na nie w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa oraz wykażą termin ich nabycia.

Art. 4. Asygnaty i obligacje, wyszczególnione w art. 2 niniejszej ustawy, opłacone przy ich nabyciu złotem lub walutami pełnowartościowymi, będą przy konwersji ich na 5% obligacje pożyczki konwersyjnej przerachowane w stosunku wpłaconego złota, według równi monetarnej, względnie, o ile wpłacono walutami, według kursu tych walut na giełdzie warszawskiej w dniu wpłaty, przerachowanej według skali art. 2. Wpłata złotem lub pełnowartościowymi walutami winna być stwierdzona urzędowymi dowodami.

Rozporządzenie Ministra Skarbu ustali, które waluty należy uważać za pełnowartościowe w rozumieniu niniejszego artykułu.

Art. 5. Wpłaty na późniejsze pożyczki asygnatami są traktowane narówni z wpłatami gotówkowymi, wpłaty takie jednak, o ile w każdym poszczególnym wypadku nie przekraczają kwoty 10.000 marek polskich, przerachowane będą nie niżej wskaźnika: 1 marka równa 15 groszom.

Dowody wniesienia złota przy subskrypcji asygnat z r. 1918 będą uwzględnione przy konwersji obligacji, na które asygnaty te zostały wymienione.

Art. 6. Do dodatkowej konwersji w myśl niniejszej ustawy są uprawnieni również posiadacze obligacji 5% pożyczki konwersyjnej, którzy dokonali konwersji na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 27 poz. 274) oraz z dnia 28 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 114 poz. 1021), o ile odpowiadają wymaganiom art. 2, 3 i 4 niniejszej ustawy.

Art. 7. Przepisy art. 2, 3, 4 i 6 niniejszej ustawy nie rozciągają się na posiadaczy asygnat obligacji, względnie świadectw tymczasowych, którzy na zastaw tych tytułów zaciągnęli pożyczki w markach polskich w instytucjach kredytowych tak państwowych, jak prywatnych.

O ile jednak zaciągnięte pożyczki były spłacone do dnia 1 kwietnia 1921 r., posiadaczom obligacji przysługuje prawo do dodatkowej konwersji, w myśl niniejszej ustawy, po potrąceniu od wartości skonwertowanych obligacji zysku, osiągniętego na spadku waluty polskiej w czasie korzystania z pożyczki. Sposób obliczenia wysokości tego zysku ustali rozporządzenie Ministra Skarbu.

Art. 8. Osoby, które wbrew przepisom ustępu pierwszego art. 7 niniejszej ustawy zgłoszą swe roszczenia do konwersji, będą karane, o ile dany czyn nie ulega większej karze, aresztem do sześciu tygodni.

Właściwe są sądy powiatowe (pokoju).

Ponadto osoby, które zgłoszą swe roszczenia do konwersji i uzyskałyby wyższą waloryzację, wbrew

przepisom niniejszej ustawy, będą obowiązane do zwrotu wszelkich strat, wynikłych dla Skarbu Państwa.

Art. 9. Zgłoszenia do konwersji asygnat i obligacji pożyczek państwowych, względnie świadectw tymczasowych na zasadach art. 2, 3, 4 i 6 niniejszej ustawy mogą być składane w ciągu sześciu miesięcy od dnia, który będzie oznaczony rozporządzeniem Ministra Skarbu. Wydawanie zaś obligacji 5% pożyczki konwersyjnej na podstawie niniejszej ustawy nastąpi najdalej w ciągu roku od dnia zamknięcia przyjmowania zgłoszeń.

Zgłoszenia do powyższej dodatkowej konwersji (wyższego przerachowania) oraz korespondencja w sprawie zgłoszeń i wydawania obligacji dodatkowych 5% pożyczki konwersyjnej z odnośną Komisją Ministerstwa Skarbu (art. 12), względnie z Urzędem Pożyczek Państwowych, nie podlegają opłacie stemplowej.

Art. 10. Pierwsze trzy raty amortyzacji obligacji 5% pożyczki konwersyjnej, przewidzianej w punkcie 4-tym § 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 27 poz. 274), przenosi się na dzień 2 stycznia 1927 r., w którym to dniu odbędzie się jednocześnie amortyzacja czterech rat.

Art. 11. Pierwonabywcy obligacji, skonwertowanych na podstawie art. 2 niniejszej ustawy, uzyskują od 1 stycznia 1926 r. prawo płacenia obligacjami pożyczki konwersyjnej szacunku przy zakupie gruntów państwowych oraz prawo składania ich jako wadja i kaucje przy umowach i licytacjach rządowych.

Art. 12. Do rozpatrzenia zgłoszeń o dodatkową konwersję pożyczek państwowych w myśl niniejszej ustawy powołana będzie osobna komisja, w skład której wejdą prezes i czterech członków, mianowanych przez Ministra Skarbu. Orzeczenie komisji w sprawach, objętych niniejszą ustawą, jest ostateczne.

Art. 13. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu, a co do art. 8 — Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 14. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*